

[Elisabeth Bruun Olesen]

ikke har spor lyst til at vente på, at udvalget bliver færdig, så den argumentation duer ikke.

Så er det et spørgsmål, om der er et akut behov for lovgivning. Det er i alle tilfælde helt sikkert, at der for mange daghøjskoler er et akut problem med hensyn til finansieringen, og at det mange steder er svært at få dem oprettet, selv om man gerne ville have dem.

Det er fra mange sider blevet sagt, at man først skal have opsamlet og evalueret de erfaringer, man har fået fra den forsøgsvirksomhed, der er sat i gang. Jeg vil spørge, om man så ikke som et minimum kunne nå frem til, at man fik bearbejdet den forsøgsvirksomhed, som har været i gang på daghøjskoleområdet, så den undskyldning i alle tilfælde ikke duer næste gang.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ikke flere skoler, mener fremskridtspartiet. Vil man absolut oprette nye højskoler, må økonomien være staten uvedkommende. Man skulle faktisk ikke tro, socialdemokratiet var klar over landets dårlige økonomiske situation. Hvis man var det, ville man overhovedet ikke tænke på at genfremsætte et lovforslag om en gratis daghøjskole.

Jytte Andersen (S):

Sidste gang vi behandlede det socialdemokratiske lovforslag, var alle enige om, at daghøjskolerne var meget værdifulde, og den samme enighed er kommet til udtryk her i dag.

Man var enige om dengang, at det var vigtigt, at dårligt stillede grupper – arbejdsløse, bistandsklienter og andre – fik en mulighed for at tage et daghøjskoleophold.

Man var også enige om, at de resultater, som daghøjskolerne kunne fremvise med hensyn til at få sluset deltagerne ud i nogle uddannelsesforløb eller arbejdsforløb, faktisk var gode, og man var enige om, at det var et vigtigt pionerarbejde inden for folkeoplysningen, daghøjskolefolket lavede. Næsten den samme enighed er kommet til udtryk her i dag, og det er selvfølgelig rart at høre, men hvad skal vi bruge den til? Sidste gang blev der også givet tilslutning til noget af det, som var fremme i debatten lige før: at man på en eller anden måde ville sikre daghøjskolerne.

Ministeren gav sådan et rimeligt håndslag på, at der ikke skulle ske noget, ud over at der var nogle begrænsede ressourcer og dermed nogle reducerede tilskud til daghøjskolerne, og så lavede man tilskudsreglerne om.

Formanden for det berømte udvalg, Ole Vig Jensen-udvalget, sagde dengang, at det var for tidligt at lave en lovgivning; vi måtte vente et år eller to. Der er faktisk gået et år nu, og på andre områder har regeringen, som fru Elisabeth Bruun Olesen sagde, ikke holdt sig tilbage med hensyn til at komme med initiativer til ændring af fritidsloven.

Til trods for den velvilje, der blev givet udtryk for både sidste gang og nu i dag, er det ifølge ministerens egne oplysninger en kendsgerning, at der er givet 40 afslag til etableranter eller initiativtagere, som gerne har villet etablere en daghøjskole.

Nu skal man ikke tro på alt, hvad man hører som politiker, men der er i hvert fald kommet mange oplysninger til mig om, at der er lukket for tilskud i henhold til 10-punktsprogrammet. Man har ligesom sagt – og det må være ministeren, der har sagt det, for det er også noget af det, han siger i et brev vedrørende en daghøjskoleansøgning fra Maribo – at man står i den situation, synes man – og det er formentlig regeringen – at man har erfaringsgrundlag nok, fordi der er så og så mange daghøjskoler i gang, og med den argumentation afviser man at give tilskud til daghøjskolen på Østlolland.

Jeg mener ikke, man kan holde fast i begge de fremførte argumentationer. Man kan ikke på den ene side sige: vi vil ikke give flere tilskud efter 10-punktsprogrammet til forsøgsaktivitet, for vi har tilstrækkeligt erfaringsmateriale, og så samtidig sige, at det er for tidligt at lave en lovgivning. Hvis man har tilstrækkeligt erfaringsmateriale, må det være tidspunktet for at lave en lovgivning eller på anden vis forsøge at holde liv i så mange daghøjskoler som overhovedet muligt. Al denne velvilje synes jeg derfor ikke daghøjskolerne kan bruge til noget. Modtagerne af de 40 afslag, der er givet, kan ikke bruge den velvilje, der er kommet til udtryk i dag, til noget som helst.

Vi synes, at netop på baggrund af ministerens besvarelser, netop på baggrund af den argumentation, der er blevet anvendt i forhold til ansøgningen fra Maribo, må vi se at komme i gang med en lovgivning på områ-